

ดร. ศิลาพร ศรีจันทร์เพชร*

ส่วนของเจ้าของ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของงบการเงินที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดฐานะการเงิน ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างจากองค์ประกอบอื่นของงบการเงิน (สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย) เนื่องจากองค์ประกอบอื่นสามารถกำหนดมูลค่าได้ค่อนข้างแน่นอน ในขณะที่ส่วนของเจ้าของไม่อาจวัดมูลค่าได้จากสินทรัพย์หรือหนี้สินรายการใดรายการหนึ่ง เพราะส่วนของเจ้าของเป็นส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์หลังจากหักหนี้สินทิ้งสิ้นออกแล้ว

โดยปกติแล้ว เจ้าหนี้และเจ้าของจะมีความแตกต่างกันในเรื่องลำดับก่อนหลังของการใช้สิทธิเรียกร้องเหนือสินทรัพย์ รวมทั้งความแน่นอนของมูลค่าสินทรัพย์ที่จะได้รับคืนเมื่อมีการเรียกร้องสิทธิ และกำหนดระยะเวลาที่จะได้รับคืนสินทรัพย์นั้น

ส่วนของเจ้าของ คือ ส่วนได้เสียที่ยังเหลืออยู่ในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากที่ได้หักหนี้สินทิ้งสิ้นออกแล้ว ส่วนได้เสียของผู้เป็นเจ้าของเกิดจากสิทธิความเป็นเจ้าของ สิทธิเรียกร้องหรือส่วนได้เสียในสินทรัพย์ของกิจการ สิทธิเรียกร้องของหนี้สินจะเหนือกว่าสิทธิเรียกร้องของผู้เป็นเจ้าของ ส่วนของเจ้าของจึงเป็นส่วนได้เสียที่ยังเหลืออยู่

ส่วนของเจ้าของหรือสินทรัพย์สุทธิ คือ ผลต่างระหว่างสินทรัพย์กับหนี้สินของกิจการ ส่วนของเจ้าของจะเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิจากเหตุอื่นๆ รวมทั้งการลงทุนโดยเจ้าของและการจ่ายคืนให้เจ้าของ

ส่วนของเจ้าของมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับความแตกต่างในสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในการรับคืนสินทรัพย์จากกิจการ หรือเนื่องจากสิทธิเรียกร้อง

“อสนนสารสาส์น” ปีที่ 64 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 2560

* ภาควิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรรมการมาตรฐานการสอบบัญชี อนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี สาขาวิชาชีพบัญชีฯ

ที่มีต่อสินทรัพย์ในกรณีที่มีการชำระบัญชีเมื่อเลิกกิจการ ส่วนของเจ้าของเกิดขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อมีการลงทุนโดยเจ้าของและเปลี่ยนแปลงไปตามผลการดำเนินงาน เหตุการณ์ทางบัญชีที่มีผลกระทบต่อกิจการ เช่น การจ่ายเงินปันผล เป็นต้น

โดยปกติ กิจการไม่ต้องโอนสินทรัพย์ให้เจ้าของเว้นแต่จะมีการชำระบัญชี ซึ่งตรงกันข้ามกับหนี้สินที่กิจการจะต้องจ่ายสินทรัพย์ เพื่อเป็นการชำระหนี้สินที่เป็นภาระผูกพันทางการเงิน เมื่อมีการทวงถาม หรือเมื่อถึงวันใดวันหนึ่งที่กำหนดไว้ หรือเมื่อมีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น

การเปลี่ยนแปลงในส่วน ของเจ้าของ

โดยทั่วไป รายการ เหตุการณ์ และสภาวะแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อกิจการในรอบระยะเวลาหนึ่ง อาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1) รายการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งไม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ ซึ่งเกิดจากรายการแลกเปลี่ยน 4 ประเภท คือ

- 1.1) การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ด้วยสินทรัพย์ เช่น สินทรัพย์แลกเปลี่ยนสินทรัพย์ เงินสดแลกเปลี่ยนสินทรัพย์
- 1.2) การแลกเปลี่ยนหนี้สินด้วยหนี้สิน เช่น ออกตั๋วเงินจ่ายชำระหนี้ ออกหุ้นกู้ใหม่เพื่อไถ่ถอน

หุ้นกู้เดิม

1.3) การก่อหนี้สินเพื่อให้ได้สินทรัพย์ เช่น ซื้อสินทรัพย์เป็นเงินเชื่อ รับเงินมัดจำค่าสินค้า

1.4) การชำระหนี้สินด้วยสินทรัพย์ เช่น ชำระเจ้าหนี้ ชำระเงินกู้ จ่ายค่าใช้จ่ายค้างจ่าย

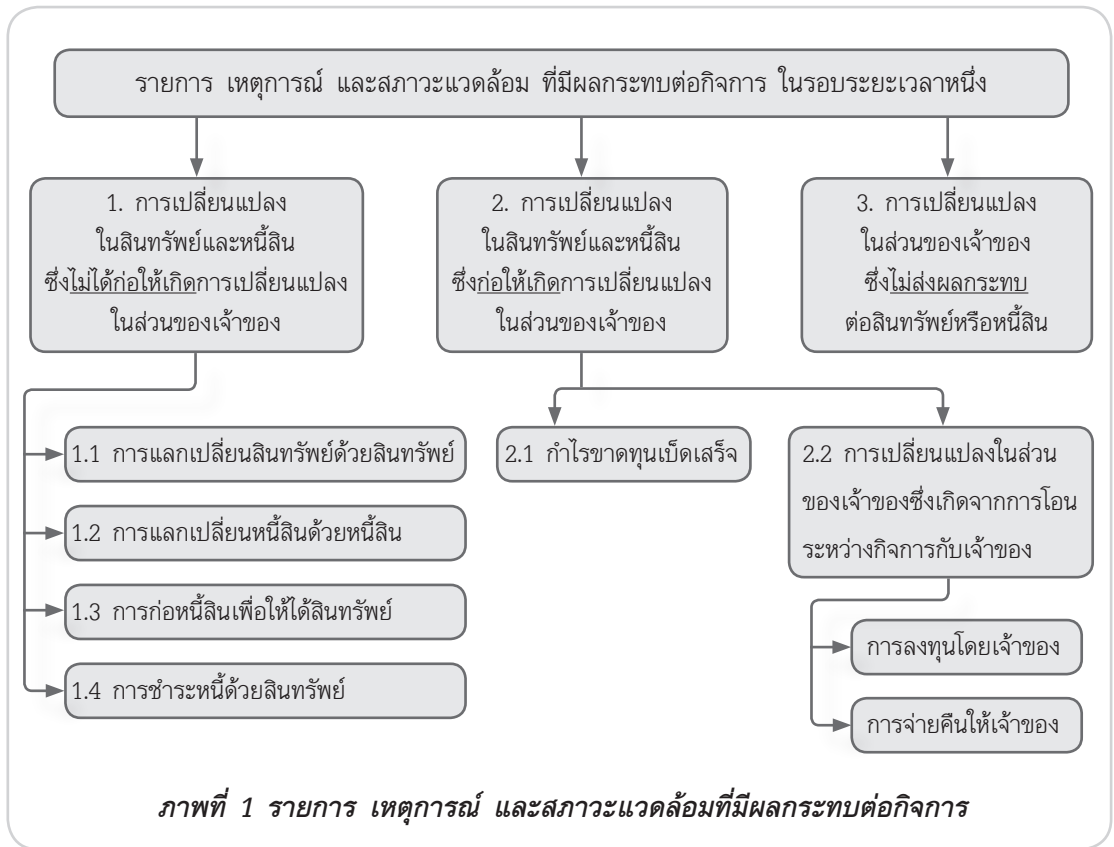
2) รายการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ โดยประกอบด้วยรายการ เหตุการณ์ และสภาพแวดล้อมอื่น ซึ่งเป็นอิสระต่อกัน หรือแยกจากกันไม่ได้ อันได้แก่

- 2.1) กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม ซึ่งประกอบด้วยกำไร (ขาดทุน) สุทธิสำหรับงวด และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 2.2) รายการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ ซึ่งเกิดจากการโอนระหว่างกิจการและเจ้าของ ซึ่งประกอบด้วยการลงทุนโดยเจ้าของและการจ่ายคืนให้เจ้าของ

3) รายการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อสินทรัพย์หรือหนี้สิน เช่น หุ้นปันผล การแปลงสภาพหุ้นบุริมสิทธิเป็นหุ้นสามัญ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของทุน เป็นต้น

จะเห็นว่ารายการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ ได้แก่ รายการตามข้อ 2 เท่านั้น ซึ่งอาจทำความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นจากการศึกษาภาพที่ 1

อาจกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของจะเกิดเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิดังต่อไปนี้

1) **กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ** หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ หรือการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิของกิจการอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ หรือรายการอื่นที่ไม่ได้เกิดจากเจ้าของ ได้แก่ กำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับงวด และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เช่น ส่วนเกินทุนจากการตราตราสินทรัพย์ หรือการปรับมูลค่าเงินลงทุนเพื่อขาย เป็นต้น กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

จะไม่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากการลงทุนโดยเจ้าของ และการจ่ายเงินให้เจ้าของ

2) **การลงทุนโดยเจ้าของ** หมายถึง ส่วนเพิ่มในสินทรัพย์สุทธิของกิจการ อันเนื่องมาจากการลงทุนโดยเจ้าของ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของสินทรัพย์หรือบริการ หรือการแปลงสภาพหนี้สินของกิจการ การลงทุนโดยเจ้าของทำให้กิจการได้ทรัพยากรที่ต้องการ เพื่อใช้ในการดำเนินงานหรือขยายการดำเนินงาน หรือเพื่อปลดปล่อยภาระหนี้สิน หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่น

3) **การจ่ายเงินให้เจ้าของ** หมายถึง ส่วนลด

ในสินทรัพย์สุทธิของกิจการ อันเนื่องมาจากการโอนส่วนได้เสียในสินทรัพย์สุทธิให้กับเจ้าของ เช่น การจ่ายเงินปันผลให้กับเจ้าของ

การรักษาระดับทุน

รายการที่ประกอบขึ้นเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน ขึ้นอยู่กับนิยามของคำว่า “ทุน” ที่ผู้ลงทุนต้องการพิจารณา กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินระบุถึงการรักษาระดับทุนไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1) การรักษาระดับทุนทางการเงิน

หมายถึง ทุนส่วนที่วัดได้จากมูลค่าของสินทรัพย์หักด้วยมูลค่าของหนี้สิน ดังนั้น ทุนหรือสินทรัพย์สุทธิ จึงหมายถึง ส่วนที่เจ้าของหรือผู้ลงทุนนำมาลงในรูปของสินทรัพย์ จากความหมายดังกล่าว ทุนทางการเงินจึงแสดงถึงจำนวนที่ผู้ลงทุนนำมาลงทุนบวกกับกำไรส่วนที่ยังคงเหลือในกิจการ ดังนั้น กำไรทางการเงินจึงหมายถึงจำนวนที่กิจการได้รับในส่วนที่นอกเหนือจากส่วนที่ผู้ลงทุนหรือเจ้าของนำมาลงทุน

2) การรักษาระดับทุนทางการผลิต

หมายถึง ทุนส่วนที่วัดจากความสามารถของกิจการในการจัดการสินค้าหรือบริการ ตามแนวคิดนี้ กำไรเกิดขึ้นเมื่อกำลังการผลิตที่กิจการสามารถใช้ในการผลิต หรือที่ใช้ผลิตจริงเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีสูงกว่ากำลังผลิตเมื่อ

เริ่มรอบระยะเวลาบัญชี การวัดมูลค่าของทุนจึงวัดจากกำลังการผลิต ซึ่งอาจแสดงในรูปของทรัพยากรหรือทุนที่ต้องจ่ายเพื่อให้ได้กำลังการผลิตนั้น

ตัวอย่างเช่น กิจการซื้อเครื่องจักรมาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า ซึ่งมีกำลังการผลิต ณ วันต้นงวด 250,000 หน่วย กิจการได้เพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องจักรในระหว่างงวด โดยจ่ายรายจ่ายในการเพิ่มสมรรถภาพของเครื่องจักร ซึ่งทำให้เครื่องจักรมีกำลังการผลิต ณ วันสิ้นงวดเท่ากับ 370,000 หน่วย ตามแนวคิดเกี่ยวกับการรักษาระดับทุนทางการผลิต กิจการมีกำไรเท่ากับ 120,000 หน่วย

โดยสรุปแล้ว ผลตอบแทนจากการลงทุนที่ผู้ลงทุนต้องการพิจารณานั้น ขึ้นอยู่กับว่ากิจการหรือผู้ลงทุนต้องการรักษาระดับทุนทางการเงินหรือทุนทางการผลิต กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจะเกิดขึ้นจากการรักษาระดับทุนนั่นเอง แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาระดับทุนทำให้เกิดแนวคิดทางการบัญชีตามมาอีกหลายเรื่อง เช่น

(1) แนวคิดเกี่ยวกับทุนทางการเงินทำให้ออกการกำหนดหน่วยวัด เพื่อวัดผลกำไรโดยใช้หน่วยเงินตรา ซึ่งใช้วัดฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ อันจะนำไปสู่ข้อมูลที่วัดค่าเป็นตัวเลขในรูปจำนวนเงินมีหน่วยวัดเป็นสกุลเงินได้

(2) แนวคิดเกี่ยวกับทุนทางการผลิตทำให้เกิดมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การด้อยค่าของ

สินทรัพย์ กล่าวคือ เมื่อกิจการวัดทุนทางการผลิต จากสมรรถภาพและกำลังการผลิต กิจการอาจมี ข้อบ่งชี้หรือมีหลักฐานซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลการ ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจของสินทรัพย์นั้น (เช่น กำลังการผลิตหรือสมรรถภาพของเครื่องจักรหรือ การใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้น) ได้ลดลงกว่า ที่คาดไว้อย่างมีนัยสำคัญ ในกรณีเช่นนี้ กิจการ อาจต้องพิจารณารับรู้รายการขาดทุนจากการ ต้อยค่าของสินทรัพย์ เป็นต้น

U ประเภทของส่วนของผู้เป็นเจ้าของ

ส่วนของผู้เจ้าของมีลักษณะแตกต่างกันตาม ประเภทของธุรกิจ โดยทั่วไป ธุรกิจการค้าประเภท ใหญ่ๆ ที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายแบ่งออกได้ 3 ประเภทตามเกณฑ์จำนวนของผู้เป็นเจ้าของธุรกิจ หรือรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจตามกฎหมาย คือ

1) **กิจการเจ้าของคนเดียว** : ส่วนของผู้ เจ้าของหรือทุนในกิจการเจ้าของคนเดียว ประกอบด้วยบัญชีทุนและบัญชีถอนใช้ส่วนตัว (หรือบัญชีเงินถอน)

บัญชีทุน : ใช้สำหรับบันทึกรายการที่เจ้าของ นำทุนมาลง บัญชีทุนจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากผลกำไร ของกิจการ และจะลดลงด้วยผลขาดทุน และการ โอนปิดบัญชีถอนใช้ส่วนตัว (หรือบัญชีเงินถอน)

บัญชีถอนใช้ส่วนตัว : บัญชีถอนใช้ส่วนตัว

หรือบัญชีเบิกใช้ส่วนตัว (หรือบัญชีเงินถอน) ใช้ สำหรับบันทึกรายการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของ ในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการลงทุน เช่น การเบิกเงินสด ไปใช้ส่วนตัว ณ วันสิ้นงวดบัญชี บัญชีถอนใช้ ส่วนตัวปิดเข้าบัญชีทุน

2) **ห้างหุ้นส่วน** : กิจการที่เป็นห้างหุ้นส่วน เกิดขึ้นเมื่อบุคคล (เรียกว่าหุ้นส่วน หรือผู้เป็น หุ้นส่วน) อย่างน้อยที่สุด 2 คนสมัครใจที่จะดำเนิน ธุรกิจการค้าร่วมกัน โดยนำเงินสด สินทรัพย์ต่างๆ หรือแรงงานมาลงทุนร่วมกัน ดังนั้น ส่วนของผู้ เจ้าของในกิจการที่เป็นห้างหุ้นส่วน จึงเรียกว่า ส่วนของผู้เป็นหุ้นส่วน ซึ่งหมายถึงสินทรัพย์ของ ห้างหุ้นส่วนหักด้วยหนี้สิน

โดยปกติ ส่วนของผู้เป็นหุ้นส่วนประกอบ- ด้วยบัญชีทุน บัญชีเดินสะพัด (หรือบัญชีกระแส ทุน) ของผู้เป็นหุ้นส่วนแต่ละคน และกำไรสะสมที่ ยังไม่ได้แบ่ง

บัญชีทุนของผู้เป็นหุ้นส่วน : ใช้สำหรับ บันทึกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของผู้เป็น หุ้นส่วนแต่ละคนตั้งแต่วันเริ่มกิจการ และการ ลงทุนเพิ่มในเวลาต่อมาตลอดระยะเวลาที่ห้าง- หุ้นส่วนนั้นคงอยู่ ทั้งนี้ ต้องแสดงเงินทุนของผู้เป็น หุ้นส่วนแต่ละคน ดังนั้น บัญชีทุนของห้างหุ้นส่วน จึงประกอบด้วยบัญชีทุนของผู้เป็นหุ้นส่วนแต่ละคน เช่น บัญชี ทุน-นาย ก บัญชี ทุน-นาย ข และ บัญชี ทุน-นาย ค เป็นต้น

บัญชีเดินสะพัดหรือบัญชีกระแสทุน : ใช้สำหรับบันทึกรายการส่วนได้เสียอื่นๆ ที่เกี่ยวกับผู้เป็นหุ้นส่วนในส่วนที่นอกเหนือจากการลงทุนโดยหุ้นส่วน เช่น การเบิกเงินสดหรือการเบิกสินค้าไปใช้ส่วนตัว ส่วนแบ่งกำไรขาดทุน เป็นต้น บัญชีเดินสะพัดของผู้เป็นหุ้นส่วนมีลักษณะเป็นบัญชีลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ของห้างหุ้นส่วน

บัญชีกำไรสะสมที่ยังไม่ได้แบ่ง : ใช้สำหรับบันทึกกำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่สะสมไว้และยังไม่ได้แบ่งให้กับผู้เป็นหุ้นส่วน ในกรณีที่ยอดดุลสุทธิเป็นผลขาดทุนสะสม จะแสดงจำนวนเงินไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ และเรียกว่าขาดทุนสะสม

3) บริษัท : ส่วนของเจ้าของในกิจการที่เป็นบริษัท เรียกว่า ส่วนของผู้ถือหุ้น ประกอบด้วยทุนเรือนหุ้น ส่วนเกินทุน และกำไรสะสม

ทุนเรือนหุ้น : ในการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท ผู้เริ่มก่อการต้องแสดงความประสงค์ว่ากิจการที่จัดตั้งเป็นบริษัทนั้นต้องการทุนเป็นจำนวนเท่าไร โดยระบุมูลค่าที่ตราไว้ต่อหุ้นและจำนวนหุ้นซึ่งเรียกว่า “ทุนจดทะเบียน” หรือ “ทุนที่อนุมัติ” ทุนหุ้นมี 2 ชนิดคือ ทุนบุริมสิทธิ และหุ้นสามัญ เมื่อบริษัทนำหุ้นทุนออกจำหน่ายแก่ผู้ถือหุ้นและกิจการขายหุ้นทุนในราคาที่สูงหรือต่ำกว่ามูลค่าหุ้น จำนวนเงินทุนทั้งหมดที่กิจการได้มาทั้งหมดนี้เรียกว่า “ทุนที่นำมาลง” โดยแยกเป็น 2 ส่วน คือ

(1) ทุนที่ชำระแล้ว หมายถึง จำนวนหุ้นและมูลค่าหุ้นที่ได้รับชำระแล้ว และแสดงตามมูลค่าที่ตราไว้

(2) ส่วนเกินทุน หมายถึง มูลค่าหุ้นที่ได้รับชำระส่วนที่สูงหรือต่ำกว่ามูลค่าที่ตราไว้

ส่วนที่จ่ายสูงกว่ามูลค่าหุ้นเรียกว่า “ส่วนเกินมูลค่าหุ้น” หรือ “ส่วนล้ามูลค่าหุ้น” และส่วนที่จ่ายต่ำกว่ามูลค่าหุ้นเรียกว่า “ส่วนต่ำกว่ามูลค่าหุ้น” หรือ “ส่วนลดมูลค่าหุ้น” และในกรณีที่บริษัทซื้อหุ้นจำนวนนี้คืนมาเรียกว่า “หุ้นสามัญที่ซื้อคืนมา” หรือ “หุ้นสามัญที่ได้รับคืน”

การจัดสรรกำไรสะสม หมายถึง การจัดสรรกำไรสะสมเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1) การจัดสรรกำไรสะสมตามกฎหมาย : มาตรา 1202 ได้ระบุว่า “ในการจ่ายเงินปันผลทุกคราว กิจการต้องจัดสรรเงินส่วนหนึ่งอย่างน้อยหนึ่งในยี่สิบส่วน หรือร้อยละห้าของผลกำไรที่จะนำไปจ่ายปันผล จนกระทั่งกิจการมีทุนสำรองอย่างต่ำร้อยละสิบของจำนวนทุน” ตัวอย่างเช่น สำรองตามกฎหมาย (Legal Reserve) ซึ่งเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (สำหรับบริษัทจำกัด) และกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด บัญชีส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามารถนำมาสมทบเป็นสำรองตามกฎหมายได้

2) การจัดสรรกำไรสะสมตามข้อผูกพัน :

กิจการอาจกันกำไรสะสมไว้ตามข้อผูกพัน หรือตามสัญญา หรือตามเงื่อนไขของภาวะผูกพัน ตัวอย่างเช่น กิจการมีข้อตกลงกับเจ้าหนี้โดยกันผลกำไรของบริษัทไว้ไม่นำไปจ่ายเงินปันผล หรือเพื่อเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ เมื่อถึงกำหนด เช่น กำไรสะสมจัดสรรไว้ไถ่ถอนหุ้นกู้

3) การจัดสรรกำไรสะสมตามนโยบายของผู้บริหาร : กิจการอาจมีนโยบายให้มีการจัดสรรกำไรสะสมทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อขยายกิจการในอนาคต หรือเพื่อเผื่อค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้น เช่น สำรองเผื่อขาดทุนในอนาคต สำรองเผื่อการลดราคาสินค้า สำรองเพื่อประกันภัยตนเองและสำรองเผื่อเหตุฉุกเฉิน เป็นต้น เมื่อกิจการไม่มีความจำเป็นต้องใช้กำไรสะสมจัดสรร หรือได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์แล้ว กิจการจะโอนบัญชีกำไรสะสมจัดสรรกลับคืนไปยังบัญชีกำไรสะสม (ที่ยังไม่ได้จัดสรร)

สรุป

ส่วนของผู้ถือหุ้น หมายถึง ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์หลังจากหักหนี้สินทั้งสิ้นออกแล้ว ส่วนของผู้ถือหุ้นจะเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ ซึ่งได้แก่ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ การลงทุนโดยเจ้าของ และการ

จ่ายเงินให้เจ้าของ ส่วนของผู้ถือหุ้นมีลักษณะแตกต่างกันตามประเภทของธุรกิจ เช่น ส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับกิจการเจ้าของคนเดียว ประกอบด้วยบัญชีทุนและบัญชีถอนใช้ส่วนตัว ส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับบริษัท ประกอบด้วยบัญชีทุนเรือนหุ้น ส่วนเกินทุน และกำไรสะสม เป็นต้น

กิจการไม่สามารถวัดมูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นได้จากสินทรัพย์หรือหนี้สินรายการใดรายการหนึ่ง แต่จะสามารถกำหนดมูลค่าได้จากมูลค่าของสินทรัพย์ที่นำมาลงรวมกับส่วนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินงาน และรายการเกี่ยวกับเงินทุนที่ได้รับจากเจ้าของและการแบ่งปันส่วนทุนให้เจ้าของ

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นหรือสินทรัพย์สุทธิอันเนื่องมาจากเหตุการณ์หรือรายการอื่นที่ไม่ได้เกิดจากเจ้าของ งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินหรือผู้ลงทุนได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุนและข้อมูลอื่นที่จำเป็นรายการที่แสดงอยู่ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่ผู้ใช้งบการเงินหรือผู้ลงทุนให้ความสนใจ เช่น กำไรขาดทุนสุทธิสำหรับงวด ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ ผลต่างจากการแปลงค่าบการเงินของกิจการในต่างประเทศ

